

Pável Márta

LÉLEK ÉS TÚLVILÁG LÉTÉNEK „BIZONYÍTÁSA”, INDIREKT MÓDON...

Megpróbálom ebben az írásomban is leírni, amit már hasonló cikkemben is megírtam - megjelent ugyanitt, a Túllépésben – az emberiség egyik legalapvetőbb gondját/tudnivalóját. Hiszen kétszer ugyanolyan nem fogok tudni írni, viszont ennek a témája fontos. Szükség van ennek a bizonyítására, hogy másképpen is nekifussak. Ahhoz, hogy Isten létét bizonyíthassam, azt szükséges elsősorban tisztázni, hogy van lélek, van tovább, nem halunk meg csak úgy.

Ezen kérdéseket többféleképpen szeretném megközelíteni. Jó lenne elérni, hogy velem együtt nyitottan gondolkozzanak el. Nem kell egyből becsukni az ajtót, mert próbálok logikus, bár sokszor indirekt, sőt misztikus bizonyítékokkal szolgálni. Felhasználom A. Besant teozófiai társulati művét (1) ¹, az idézetek tőle, ebből a művéből származnak, azzal együtt, hogy tudom, hivatalosan a keresztényeknek ez nem kedvelt írás, nem autentikus, mégis azt nézem, hogy részben a mi tapasztalataink szerint is és a józan ész szerint is helyenként igaznak bizonyul, bár nem teljesen.

Sok fogalmat is tisztázni kellene, pl. mi az elme, a tudat, a gondolat, ész stb. (Sajnos ebben az írásomban erre nem kerül sor.) Válaszolni kellene pl. mit tudunk arról, hol van a lélek, van-e valahol. Erről annyit: nincs helye, mert nem anyagi, pont ezért, meg mivel Istentől van, halhatatlan is.

A kérdésekre adott válaszok eddig az emberiség közmegegyezésén alapultak, amitől most kissé eltérek. A kérdések többségére

¹ Annie Besant: A lélek létezésének bizonyítékai Előadás (Chicago, USA, 1911.) MAGYAR TEOZÓFIAI TÁRSULAT

nem lehet a mai 3D szemléletben autentikusan válaszolni, mert amiről írok, az anyagtalan, hely és idő nélküli, így a mi fogalmainkkal lehetetlen válaszolni. Tehát a válaszáért transzcendensnek kell lenni, arra a gondolati sémára kellene eljönni az olvasónak, ahol a válasz megadható, de ehhez rugalmas és elfogadó elme kellene.

Engem az nem érdekel, nem is befolyásol, hogy évezredek alatt miket tévedtek, kiket vertek át különböző érdekek mentén, hogyan lett sekélyes a gondolkodás, és sehova sem vivő elméleteket ültettek az emberi tudatba. Az sem érdekel, kiket égettek meg, tagadtak ki, de az érdekel, hogy ki mond olyat, ami benne van a mi értékrendszerünkben, hozzá illeszthető, és így tudjuk, hogy igaz.

Az igaz, hogy senki sem tud/mond 100%-ig igazat, mert akkor Istennek kellene lennie. Az a jó, ha arra törekszünk, hogy minél kevesebbet közöljük magunkból, és minél többet abból a tudásból, amelyet Isten segítségével megkaptunk a misztikus életünk folyamán.

Bizonyítani a transzcendenciában lévő igazságot többféleképpen lehet, akkor is, ha most nem az egyházi bizonyításokat veszem alapul pl. istenérveket... Amit ki szeretnék emelni: a Szentlélek aktív működése sugalmazásokkal, amelyeket pl. elmélkedésekben vagy álmokban kaphatnak az emberek, reinkarnációs élmények. Vannak a halálból visszatérők vallomásai, de misztikusok által kapott üzenetek, tanítások alapján is „bizonyítékokat” kaphatunk.

Besant nyomán szinte direktnek tűnő bizonyíték lásd.: (1) *„...a párizsi kórházaktól olyan orvosok állításaira, akik elmebeteg intézetekben működnek. Ha egy közönséges őrültet hipnotikus transzba tesznek, némely esetben intelligenciát és gondolkodó képességet nyernek. Amint ez az állapot elmúlik, ő újra őrült lesz, de hipnózis alatt értelmes gondolkodó volt.”*

Megint csak fel kell tenni a kérdést, hogy ki az őrült? Ez egy elég tág határ, mert ha azt nézzük, hogy Albert Einstein eperfagyit evett egy bizonyos pólóban, és fél lábbal ugrált a járdán, ez kicsit őrültnek hat. Viszont az őrült és a zseniális nincs egymástól messze..., az pedig zseniális volt, amit alkotott. Ebben az esetben mégsem mondhatjuk szokásos értelemben őrültnek. Ezt a szót nagyon könnyen kimondjuk, és nem tudjuk, hogy mi van mögötte. Valójában sokszor meg se tudjuk, mert az embereknek nincs idejük egymást megérteni, az orvosoknak sem a beteget...., jön a kalitka, amit ráhúznak, és a kórházak az orvosok segítségével jó mélyen leszedálják a pácienseket. Lehet, hogy aki „logikusan”² őrült, az valójában nem az, csak a többi nem fogja fel a jelenséget. Ezek után kevesen állnak ki a buta tömeg elé. Normalitásának megkérdőjelezése nélkül ki mondaná el: pl. nekem ezt mondta Jézus Krisztus, mert én beszélgetek vele. Ki mondaná el a bárdolatlan tömegnek, hogy megtapasztaltam a túlvilágot, bizonyos elmélkedő módszerekkel megéltem többször is a halált, rendszeresen kapcsolatot tartok az eltávozott lelkekkel stb., így bizonyos vagyok a lélek voltában, s Isten mindenütt jelenlévő voltával. Persze ha jól belegondolok, most is ezt teszem, de reménykedem benne, hogy az értelmesebb, befogadóbb, lelkileg legintelligensebb réteg olvassa az írásomat.

Bennem is felmerült az a felismerés és kérdés is, mit tudhat az agy, mert amikor szinte teljesen kiiktatjuk a tudati működését, akkor felszabadul, kinyílik a másik lét, ami egy idő után sokkal valóságosabb, mint ez, ami már csak árnyékvilágnak tűnik sok tekintetben. Kellő gyakorlással Isten segítségével az ember tudati működése sokféle és egyidejűleg több szinten is működő lehet. (Tudom, most sokan feljajdulhatnak – miket írogatok –, de ez van, nálunk ez már 30 éve így működik, és senkinek nincs baja az elméjével, nem szednek ilyen jellegű gyógyszereket, s

² Értem ez alatt, hogy pl. skizoidnak tűnhet, teljesen furcsa, de logikus dolgokat beszél, egész pontosan tudja helyét, akár több dimenzióban is van egyszerre, amit csak ő észlel.

elég vidámak vagyunk.) Ismétlem, nem félek, senkinek sem akarok Istenen kívül megfelelni. Meggyőződésem, hogy aki buta az nem tudja, hogy buta (az ilyenek állandóan szerepelnek – tele van a TV is velük –, üres kalász is fenn hordja a fejét...), folyamatosan mondják a magukét, ömlik ki a sötétségük...! Ha elmondjuk nekik, mi a valós helyzet velük, el nem hiszik, viszont akár perelni is fognak...! Nos, Isten ismerete is ilyen. Ha valakinek a rezgései csak alantasabb világokat észlel, ergo a 3D-t, az olyan, mint a kúti béka, aki nem hiszi el, hogy ezen kívül is van más. Hiába magyarázzuk az ilyen embereknek azt a világot, amit magasabb, finomabb rezgésekkel lehetne érzékelni, soha nem fogja megérteni. Pont ezért azt vallom, amit Krisztus is tett, Ő senki után sem futkosott, megvárta míg hozzá jönnek, kérlelik, akkor segített, de Ő nem ment összetoborozni az embereket. Ő pontosan jól tudta, akinek a hegedűjén húrok helyett hajókötél van, azon nem lehet játszani. Csak arra alkalmas, finom, érzékeny húrokkal, szerkezettel bíró, ergo olyan emberek érthetik ezt meg, akik már megfinomodtak, érzékenyítettek lettek. Örültem, amikor Besant írásában is hasonló dologgal találkoztam.

(1) *„Mi képesek vagyunk tudatunkban többet produkálni, mint amit agyunk kifejezni enged; és így arra a meglehetősen meglepő következtetésre jutunk, hogy az agy a tudatnak egy korlátozása, csak részben eszköz, és nem termelője a gondolatnak. Vagyis teljesen visszafordítottuk az anyagi, materialista felfogást. Ahelyett, hogy az agy gondolatot termelne, a gondolat részben fejezi ki magát az agyon keresztül. Amennyi át tud jönni, az átjön, és a maradék ez idő szerint kifejezetlen marad, de nem nemlétező.”*

Ha olyan mély hipnózisokról (vagy akár meditációról) beszélünk, amelyek által transzcendens élményhez juthatunk, akkor valóban azt tudjuk megállapítani, hogy ha az agyunk a gondolataival

össze-vissza csapkod, nem tudjuk a mély élményeket megélni, mert valóban az agy a tudatnak egy korlátozása, ahogy a fenti idézetben is van. Ugyanis soha nem jutna olyan dolog eszébe az embernek, amit mi meditációs állapotban Istentől megtudunk. S ez logikus is, mert pl. soha nem megyek el oda, amiről nem is tudom, hogy van, vagy hol van, itt pedig az ellenkezője zajlik le. Egy-egy ilyen mély élmény után sokszor szinte érzi az ember milyen buta, mennyit nem tud, hogy erre miért nem gondoltam, ami most már milyen egyértelmű és logikus. Sokszor csak bambán néz maga elé az ember ilyenkor, és azt mondja, hogy ez mekkora igazság, s milyen evidens! Bizonyossá válik, hogy elmélkedésben olyan infókat kapunk, ami nem lehet az agy terméke, mert akkor normál ébrenléti állapotban is ez lenne. De nem! Inkább az látszik, hogy ilyenkor a lecsendesített agy nem zavar, és teljesen más, sokkal gyorsabb, okosabb, finomabb dolog működik. Nekünk az a meglátásunk, hogy az ember halhatatlan része, a lélek jut ilyenkor „szóhoz”, csatlakozik az örök Léthez, Istenhez, és Ő segít minket a tisztánlátásban, nevelésünkben, okosításunkban. Egy-egy meditációban sem idő, sem hely nincs, minden akadálytalanul át lehet hatolni bármikor, bárhol is volt, van. Sokszor azt hisszük, hogy órákat voltunk odaát, annyi minden történt, és kiderül csak 5-10 perc volt. Ez egy teljesen másik, nem anyagi „kamra”, ami van, működik, de hogy hogyan, az még nem felderített.

(1) *„Ha tehát képesek olyan sebességgel gondolkozni, amely meghaladja gondolkozási képességüket az agyban, úgy ez azt jelenti, hogy intelligenciájuk valami finomabban működik, mint az agy.”*

Én ezt nem intelligenciának hívnám, hanem a lélek érzékenységeinek, nyitottságának, sőt isteni kegyelemnek, mert tapasztalatom szerint nem mindenki képes ezt megtenni, sőt nagyon ke-

vesen. Van, akinek sikerül, tudja, de nem tudja beépíteni, tartósan megélni, s így hullik vissza a sűrű földi létbe erről az útról.

(1) *„Bármilyen is az a közeg, nagyon különbözik az agy ideganyagától.”*

Azt vélem, ez a megkapott tudás nem hantolódik el a sírral, hanem lélekben van, így is távozik. Ez az, amit magunkkal tudunk vinni, ezt tudjuk magunkkal vinni! Mivel ez független az anyagi világtól, sajátosságunk, de többségben mélyen eltemetve van bennünk.

(1) *„A reinkarnáció értelmes filozófiájának feladása, vagyis a lélek előzetes létezésének tagadása a leghalálosabb csapást mérte a lélek halhatatlanságában való hitre. Így annak megnyilvánulását a testtől függve tételezzük, azaz hogy a testtől függ további fennmaradása.”*

Ezzel is maximálisan egyet értek, főleg hogy még K. Rahner sem emelt ellene kifogást, ha nem végtelenségig folytatódna, ezt mi is így hisszük. Ezáltal nem kevesebbek, hanem mélyebb hitű keresztények lehetnének (minden ezt ellenző füzetke ijesztetése ellenére, ami az ismeretek hiányát mutatja), akik ezt hiszik, mert ez csak Isten malmára hajtaná a vizet. Mindenki, aki hiszi a reinkarnációt, a lelket, az Istent is hiszi, mert megtagasztalja, és logika szerint nem is lehetne másként. Ha más haszna nem lenne, akkor félne az ismétléstől, s ez elgondolkoztatná őt..., ki akarna újból a földi létben szenvedni..., jobban fél a bűnei visszahatásától, s – remélem – ez visszatéríti az Isten felé. (1) *„Találtam itt valamit, ami magasabb, több mint az elme. Hogy fogok rájönni, hogy mi az?...Meditációra vonatkozó szabályokat fog találni, tanulmányozni, gyakorolni, és akkor az történik, hogy mindennapi meditációval az elmén-túli tudat mind erősebb lesz, és mindinkább bebizonyítja jelenlétét, úgyszólván megnyilatkozik, míg végül az egész tudat központja feljebb tolik, és az ember rájön, hogy ő egyáltalán nem az elméje, ha-*

nem annál jóval több. Akkor elkezdi olyasmit észlelni, amit az elme sem tud észlelni, tudatos lesz olyan gondolatokról, amiket az elme nem képes helyeselni, és néha leáradnak olyan gondolatok, amik uralkodnak az értelmén, és amiket az értelem nem képes megmagyarázni, bár felfogja, hogy igazak, amikor eléje tárulnak.” Szerintem ez a lélek működése, ahogy a földi, materiális szinten "szóhoz juthat" a kapott élmény..., úgy durvul, bomlik le, arra a színvonalra, ahol közlik. Érdekes megfigyelni az elmélkedési élményeket, csak azok értik igazán, akik velünk elmélkednek, itt félszavakból is meg lehet egymást érteni, de a többiek csak úgy-ahogy, nem teljesen fogják fel. Ami még durvább, ha az ember egy igazi misztikus írást olvas, pl. A. Szt. Terézét, akkor szinte elkeseredik. Elsőre pont csak annyit ért meg, ahol Ő is van, ha tovább fejlődik a misztikus úton, olyan rejtelmi jönnek elő Teréz írásának, hogy csak pislog az ember. Eddig is ezt olvastam, de nem érthettem, mert nem voltam azon a szinten, s ez így van jól, így nem szórunk disznók elé gyöngyöt.

Ha most egy kicsit ugrunk, akkor akár át is értékelhetjük, mi kik vagyunk.

(1) „Én vagyok az élő tudat. Az a test, amit elhagytam csupán ruha, amelyet hordtam. Az nem én vagyok, nem én magam, az nem vagyok én, én itt vagyok, azt levettem, megszabadultam tőle, szabad vagyok.”

Ezt a felfogást a katolikus teológia erősen ellenzi, s ha az indokot hozzáteszi, akkor arra kell rájönnöm, hogy több előző dogma is ide vonatkozik.

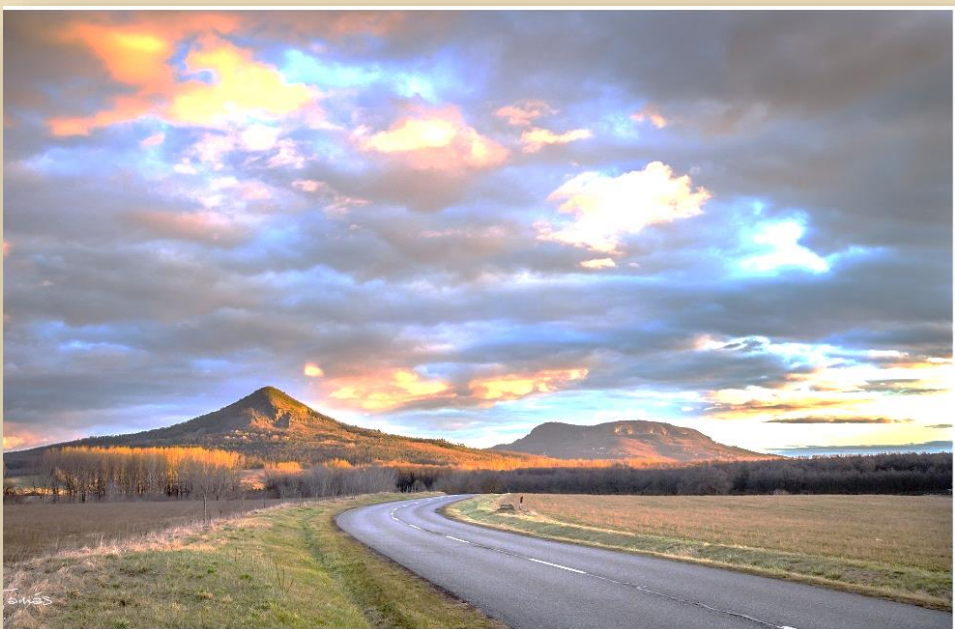
De ha a reinkarnációs felfogást is figyelembe vennénk, akkor nem akkora a tragédia, hogy a testet levetett ruhának vesszük, ami ha beteg, elkopott, felveszünk egy másikat. Logikus és többek közt az elmélkedési tapasztalatok is igazolják. Igaz, ez az emberi tudatban sok mindent átdolgozna – ami nem is ártana... – pl. a külsőségben való elmerülést, a gátlástalan, rossz tettek

halmazának is megálljt parancsolhatna stb. Mikor az ember mély meditáció után különös dolgokat tapasztal eleinte kissé furcsa lesz minden.

(1.) „Első alkalommal lehetséges az ijedtség érzése, vagy a csodálkozás, hogy mi is ez a különös dolog, ami történt, de miután ismétlődik nap-nap után, heteken, hónapokon, éveken át, ez a tudat a testen kívül valóságossá válik, valóságosabbá, mint az a testen belül. Amikor visszatér a testbe időnként, a lélek azt tapasztalja, hogy a testbe belépni olyan, mint börtönbe menni, mint a friss levegőt elhagyva pincébe vagy sírboltba szállni...”

Talán nem ennyire rossz, mint ahogy Besant leírta, de valóban sokszor úgy van az ember ezzel, hogy minek visszamenni, itt nagyon jó, semmi gondom, nem fáj semmim sem, végtelen érzetem van, de aztán... jön a test.

(1) „Amint meditáló emberré válnak, az a magasabb élet élénk, valódi életük lesz, és a fizikai élet valamiféle álom, amit illúzió-nak ismernek el...Ekkor ráékszmelünk, hogy mi magunk vagyunk az az élő, tevékeny, hatalmas, észlelő intelligencia, aki előtt a világok nyitva állnak, akiknek a mennyország a szülőföldje, a

természetes és jogos lakóhelye.” Inkább azt mondanám, ha jól elmélkedik valaki, pontosan tudni fogja, hol és miért él épp akkor – nem keveri össze a kettőt, mert akkor könnyen pszichiátriai eset lesz belőle... –, abban a létben, s melyik most a kiküldetési helye, tudnia kell, melyik csak látogató cédulás állapot.

Tapasztalatunk szerint a meditáció teljesen átformál, átalakítja a gondolkodást, a felesleges dolgok kihullnak, nevetségessé válnak, és Isten körüli dolgok valóságosakká lesznek. (1) „*A meditáció az embert hatásosabbá, éberebbé teszi, nem kevésbé elevenné, nem vakká, hanem figyelmesebbé...*” lesz.

Írásom feltett célja a lélek örökké való létének és Isten mindent betöltő voltának ismertetése. Remélem, meggyőző voltam, és elgondolkoznak az olvasottakon.

Varga Péterné/ Pável Márta, katolikus hittanár, az AQUILA Párt elnöke, 40 éve az AQUILA kat. közösség létrehozója és vezetője. Két könyve jelent meg (Akinek füle van a hallásra, az hallja meg, valamint A misztikus teológia alapjai) és egy Hazafelé címmel folyamatban van. Publikációi megtekinthetők a www.aqp.hu, AQUILA Magazinban és a Túllépés n.é. lapban, valamint a blogokban.

Szeibert Márton

ISTEN MEGBOCSÁT - VAGY MÉGSEM?

Tudatosan provokatív és figyelemfelhívó cím. Szeretném kicsit kielemezni a kérdést, egyáltalán mit jelent a megbocsátás Isten részéről.

A megértést segítő, kezdjük az elején: az ember-ember közötti megbocsátásról. Valaki - mondjuk "X" - megbántja a másikat - mondjuk "Y"-t. Később X jobb belátásra tér, elszégyelli magát, bántja a dolog, ezért bocsánatot kér Y-től, remélve, hogy az majd nem haragszik rá, és ismét jó barát